

Leto III.

Izhaja vsako soboto
Letna naročnina
znaša Din 25,—,
za inozemstvo 40 Din

NA MEJAH

Štev. 28.

Ček. račun št. 12.886
Telefon Jesenice 625
Uprava in uredništvo:
Jesenice, Krekov dom

Jesenice, 17. decembra 1938

Našim volilcem v radovljiškem okraju!

Naša zmaga je sijajna. Dokazuje politično zrelost slovenskega naroda v obmejnem gorenjskem kotu, dokazuje njegovo zavednost in njegovo disciplino. Organizacijska razgibanost naše mladine in vsega našega ljudstva je rodila prekrasne sadove. Vsem volilcem in vsem, ki so delali za našo zmago, izrekava najiskrenejšo zahvalo in obljublja zvestobo za zvestobo!

Bog živi!

*Dr. Albin Šmajd, izvoljeni kandidat
Markež Tine, namestnik*

Po zmagi

Izredna zmaga slovenske katoliške skupnosti pri državnoborskih volitvah je presenetila celo državo in — odkrito rečeno — tudi nas same. To pa zaradi tega, ker Slovenija v resnici že 10 let ni šla na volišče. Državnoborskih volitev leta 1931. in 1935. se Slovenci nismo udeležili in zato tiste volitve niso mogle dati nikakega jasnega pregleda o politični miselnosti našega naroda. Dr. Korošec je 10 let vodil narod, ne da bi mogel kdaj mirno vprašati, da li narod odobrava njegovo vodstvo. Pri sedanjih volitvah smo vedeli, da mu bo narod dal večino in mu izrazil zaupanje, toda da mu bo dal tako priznanje, pa resnično nismo pričakovali. Zdi se, da je on še najbolj poznal svoj narod. Njegova napoved, da bo opozicijo strl v prah, se je dobesedno uresničila.

Naš radovljiški okraj je držal korak z ostalo Slovenijo. Zmagali smo v razmerju 5:3. In to v okraju, ki so ga nasprotniki smatrali za enega najbolj sigurnih svojih. Računali so tako:

V radovljiškem okraju, zlasti v območju KID, obstoja najmočnejša in najstrumnejša organizacija JNS v celi državi. Če bi tudi povsod drugod JNS odpovedala, so računali, da na Jesenicah ne bo, da se tu ni bati strankarske nediscipliniranosti. Kakor bodo generali rekli, tako se bo tudi izvršilo.

V našem okraju, zlasti v jeseniškem okolišju, je pripraven teren za razne marksistične struje. Marksisti tu že od nekdaj gojijo različne svoje organizacije, ki pod videzom strokovnosti uganjajo izrazito strankarsko politiko. V našem okraju se čutijo močne.

Oba ta stara zajedavca v slovenskem narodnem telesu sta pa pri teh volitvah še računala na

najizdatnejšo pomoč od tako zvanega stanovnikovstva. Stanovnikovstvo je posebne vrste pokret. Pojavilo se je takrat, ko je Kominternina v Moskvi izdala za rušenje svetovnega reda in miru parolo, da se morajo komunisti potuhiniti in si pridobiti prijateljev v vseh organizacijah, ki so komunistom nasprotni, da bi tako te organizacije okužili s svojimi idejami in jih napravili neodporne za boj komunizma. Stanovnikovstvo se je nameravalo polastiti naših organizacij ali jih vsaj ubiti s tem, da so naše ljudi prepajali z nergaštvom in domišljavostjo. Na Stanovnikovo razdiralno delo so vsi nasprotniki polagali velike upe. Ti upi so bil podprti zlasti s tem, ker je g. dr. Aleš Stanovnik dobil pri zadnjih občinskih volitvah na Jesenicah 618 glasov. Bili so prepričani, da gre za dr. Stanovnikom danes najmanj polovico naših ljudi. Tudi g. Stanovnik ni nič drugače mislil, saj mu je ob neki priliki celo ušlo, da je dr. Korošec doigral kot nekdanji šušterski in da novi vodja vstaja v osebi g. Stanovnika.

Račun je bil navidezno točen. Ni zlomka, da ne bi zmagali, če se starim liberalcem in socialistom pridruži še g. Stanovnik, ki pripelje s seboj najmanj polovico bivših klerikalcev.

Toda uštel so se tako eni kakor drugi glede svoje moči, glede števila svojih privrženecv. Uštel se je posebno g. Stanovnik. Slovenski katoliški narod je preveč zdrav in preveč izobražen, da bi ga mogel okužiti odpadnik. Stanovnike je nagnal in sicer tako temeljito, da se jim menda ne bo več zahotelo hoditi po kostanj v žerjavico. Eden največjih pomenov zmage v našem okraju je prav razčiščenje glede stanovnikovstva. Stanovnikoveci in zlasti nam nasprotni liberalni tisk so v zadnjih letih vedeli toliko govoriti o

Z Jesenic

Jesenice so pri teh volitvah zmagale kakor še nikoli. Drugič v svoji politični zgodovini so odnesle zmago za dr. Korošca. Vseh volivcev je vpisanih 2416. Volilo je 1797 (74%). Kandidat našega voditelja dr. Korošca g. dr. Šmajd je dobil 908 glasov (51%), vsi ostali skupaj 889 (49 odstotkov). Od tega je dobil JNS-socialistični Olip 527 (29%), komunisti z malim štabom okoli vodstva JSZ so pa za dr. Stanovnika zbrali komaj 350 glasov (19,5 odst.). Tako menda ni bil nihče v svojih upih varan kot g. Stanovnik na Jesenicah. Pri zadnjih občinskih volitvah je dobil dr. Stanovnik 618 glasov; in od takrat do danes se je število volilcev povečalo za 352. Posebno se je odrezalo volišče Sv. Križ. Od 102 vpisanih volilcev je glasovalo 91. Dr. Šmajd je dobil 84 glasov (94%), za Stanovnika sta glasovala 2. Splošno se sodi, da je dal zadnji udarec dr. Stanovniku veličastni shod ministra dr. Kreka dne 1. decembra v Krekovem domu.

Volilna agitacija je bila silno razgibana. Delavcem v tovarni KID se je dopovedovalo na vse načine, da bo zmagal dr. Maček, da KID drži z Mačkom in da bo po volitvah na cesti vsak, kdor ne bo volil Mačka. V zadnjih urah pred volitvami je tovarna sicer izobesila (samo v nekaterih obratih) tipkano okrožnico, da priporoča listo JRZ, da pa noče vplivati na svobodo posameznika. Organizacija JRZ na Jesenicah je

*Zelo lične božične jaslice
po ugodnih cenah v trgovini Krekovega doma*

Male in velike trgovske knjige, vse dobite v trgovini Krekovega doma

morala nato na svoje stroške po letakih razglasiti delavcem to okrožnico. To je bilo toliko bolj potrebno, ker so bili razglasili KID takoj po trgani z uradnih razglasnih desk (do sedaj brez kazni). Tudi radio je prinesel v soboto zvečer razglas KID. Da pa ta razglas ne bi morda delavcev premotil v pričanju, da je tovarna za dr. Mačka, sta funkcionarja KID g. Petrovič in g. dr. Obersnel že dopoldne volila listo federalista dr. Mačka s socialističnim JNS kandidatom g. Olipom. To je bilo tudi takoj objavljeno na plakatih pred voliščem. Toda vse ni nič pomagalo. Volilci so po večini neustrašeno izgovarjali: »Glasujem za dr. Stojadinovića in Šmajda.

Po cestah je ves dan krožil poseben volilni avto z lesenim oklopom, na katerem so bili veliki lepaki za JRZ in lepaki z najnovejšimi volilnimi izidi. Štirikrat je izšlo posebno tiskano poročilo o položaju. Močan zvočnik na Krekovem domu je sproti obveščal volivce o poteku volitev in objavljaj najnovejše izide.

Proti večeru, ko je bilo že jasno, da bo na Jesenicah absolutna zmaga za dr. Šmajda, so se pred Krekovim domom pod zvočnikom začele zbirati navdušene množice. Vsako napoved novega izida volitev so množice pozdravile z glasnim in dolgotrajnim vzklikanjem. Ko je bila razglašena zmaga, ni bilo ne konca ne kraja vzklikanju dr. Korošcu, dr. Kreku, banu, dr. Šmajdu in Tinetu Markežu. Veselo vzklikanje se je menjavalo z navdušenim petjem.

Delavci,

branite svoje strokovne organizacije v smislu in pravcu narodnih tradicij in skupnosti.

moči tega gibanja, da so nazadnje skoraj že tudi nas prepričali, da je to gibanje pomembno. Volitve so pokazale, da smo polagali preveliko važnost temu pokretu. Resnično, ta pokret je bil kakor neprebavljiva hrana v želodcu, ki povzroča tudi v mali množini glavobol, dokler se človek ne iztrebi. Pri volitvah se je slovenski narod stanovnikovstva iztrebil in se čuti spet svežega in zdravega.

Mnogi nam očitajo, da smo mi takrat, kadar smo na vladi, preveč obzirni, popustljivi in odpustčajoči. Pri teh volitvah se je pojavila odločna zahteva, da mora biti temu konec. Naši nasprotniki so že pred volitvami grozili, da ne bodo z našimi ljudmi postopali v rokavicah, če zmagajo. Ali naj mi sedaj spet natakemo mehke volnene rokavice in naj hodimo okrog izkoreninjenec s kako posebno obzirnostjo, čeprav nas usekajo

kjer in kadar morejo in narodu škodujejo kolikor le morejo? Pri teh volitvah je bilo dovolj časa in dovolj prilike, da se je lahko vsak o pomenu volitev poučil in se odločil. Po teh volitvah ne sme veljati noben izgovor, da je bil zapeljan ali napačno poučen. Zato počrtavamo tudi mi izvajanja, ki jih je prinesel Slovenec dne 13. decembra:

»Mislimo, da je sedaj čas, da se slehernemu iz tega iznarodelega rodu, ki na enem ali drugem mestu še upravlja ljudsko zaupanje, preiščejo obisti. Če je kdo tudi še pri teh volitvah vztrajal v protinarodni fronti, takemu Slovenci ne moremo zaupati ne vzgoje slovenske mladine, ne javne uprave in ne ljudskega premoženja. Red, in sicer breobziren red zahteva v tem pogledu zvestobo, ki smo jo dolžni narodu, ki nam je izkazal popolno zaupanje.«

Bežni vtisi volilnega dne

Dasi je veliki dogodek naše prepričevalne zmage za nami in je vprav visoka številka za dr. Stojadinovića oddanih glasov zadostno hladilo za one, ki so se v svojem prepričanju zmage vsteli, se nam vendar zdi primerno, da damo duška svojemu veselju tudi na zunan in da glasno povemo, da smo sedaj te zmage veseli prav tako kakor smo prej z vso gotovostjo nanjo računali.

Na Jesenicah je bil dan volitev kaj živahen. Vsak volivec je sam pri sebi naredil prognozo volilnega izida, katero so prenekateri dokazovali in zabičevali kot kako filozofsko tezo gruči ali gruči, zbirajoči se krog vnetih dokazovalcev. Teh »dokazovalcev« smo mogli našteti največ iz pisanega kroga opozicije. Da pa ne bo kdo mislil, da so bili taki javni govorniki kdo ve kaj duhoviti. Skušali so pač razvijati nekak program svojih generalov v taboru dr. Mačka. Toda kaj, ko pa to ni bil program dr. Mačka, ampak le izrodek individualnosti govornikovića in razvijanje programa njega samega. Tako je drugače razlagal socialist, drugače komunist, drugače jugoslovenar iz proslule JNS itd. Malokdo je imel pri tem poslu uspeh, vsaj pri pristaših dr. Korošca ne, pri svojih pa le v toliko, v kolikor je s svojo bistrumnostjo mogel nadvladati njih umnost. Značilno je za pristaše dr. Mačka to, da niso znali povedati — danes še toliko manj — za kaj se prav za prav borijo. Kajti, če bi vzklikali: »živio« (pravilno je: »zdravo« — kajti jugoslovanski Sokol je tudi v opoziciji) »jugoslovenska ideja«, bi se zamerili federalistu dr. Mačku, ki je dal sežgati jugoslovansko zastavo, simbol Jugoslavije. Če bi pa poveljevali kakršnokoli avtonomistično ureditev države, bi se pa s

tem približali naši veliki JRZ, ki je avtonomije stavila v svoj program. Ker pa se niso hoteli zameriti ne onemu, ne temu približati se, so ostali v središču brez programa, le z vzklikom na jeziku, ki pa ni iz njih privrel iskreno: »živijo dr. Maček«. Če pa kak od teh brezplodnih glasnikov ni prišel do veljave, je šel in se v svoji iznemogli jezi spravil nad plakate, ki so bili v vseh mogočih barvah prilepljeni na raznih ograjah, in jih prav kukavičje trgal in uničeval. Videli smo pri tem delu marsikoga, ki bi mu tega ne prisodili. In če kdo temu ne verjame ali misli, da smo si izmislili, da se je neki starejši gospod, vsaj po zunanosti solidnega izgleda, spozabil in trgal plakate, nam bo verjel, če mu povemo, da je prav tisti gospod, bivši socialist, volil gospoda Olipa.

Konglomerat, ki ga je tok propasti naplaval ob strugi Mačkovega življa, je ostal, medtem ko pokret dr. Mačka svojo pot nemoteno nadaljuje. Vsi, ki so pritekli vedrit pod streho dr. Mačka, so morali, čim je posijalo sonce naše zmage nad Jugoslavijo, izpod zatočišča pod milo nebo in bodo morali nadaljevati svojo pot, dokler ne bodo poiskali utehe kje drugje. Tako gredo z beraško palico in z malho, skromno napolnjeno z glasovi, v širni svet: dr. Kramer s Stanovniki, Živkovič, Ljuba Davidovič, Miša Trifunović, Laza Marković, Banjanin, Baričević — torej vsi JNS-arski ideologi in propagatorji in z njimi ljudje, ki so bili nekoč pristaši dr. Korošca, pa so utekli in šli — brez programa — delat »večino« opoziciji.

Naša zmaga je velika in bo prav tako velik njen sad!

Boj opozicije

Dvanajsta ura med soboto in nedeljo. Po ulicah tišina. V temnih kotih ob hišah, pred vratmi, za plotovi, za napismi, v jarkih, vse povsod skrito in nevidno šušti papir, umazani letaki s spolzko lažnim besedilom, šapirografirane pesmi — ta umski proizvod opozicije se deli iz rok v roke, padajo kletve, za Savo brenči kamenje na mimoidoče, potem se čuje topot bežečih, strahopetnih mačkov, in spet je vse tiho, da se potem začne znova, na drugem kraju z drugim materialom.

Vstaja dan. Mački oprezujejo, gledajo, ne verjamejo. Lepakov ni, brošur ni, pisanih laži ni, sledu je komaj malo od njih stopinj. Vse je izginilo po nevidni, pošteni roki, po varuhih naroda, po zaščitnikih svobode in pravice, vzela

je noč, kot je prinesla noč. Res se jim skrotoviči v žolčih in že stopajo po ulicah, zeleni in naježeni, majhni in zato tem bolj kričavi, v onemoglosti pripravljeni preliti tudi kri. Pa je red povsod, samozavest povsod in pošteni narod povsod. Narod gre volit, šesta maša zlije reko ljudi na volišča: Stojadinović-Šmajd in samo ta dva se izklicujeta, že celo uro in sem pa tja pade ubogi, naježeni Maček-Stanovnik, Maček-Olip Plaz naroda, val Jeseničanov je neusahljiv, neukrotljiv. Hoče svoje, odloča po svoje, odloča svobodno in pravično.

Opozicija dreveni, se maje, lomi. V njene kričave gruče, ki se zbirajo po oglih in psujejo slovenske može in fante, udari strela: »Maček visi na drogu pred kolodvorom!« V vroči mozeg

zazebe, žolč vzkipi. Na mah je pod obešenim mačkom, ki binglja nad svarilno desko z napisom: »Pozor, krempljevka«, prerivajoča se gruča, ki z besom navali nad dvorepnika (maček je imel namreč dva repa), da res ne veš, ali ga hoče še linčati, ali rešiti vrvi in ga spet obuditi ali ga vzeti s seboj na volišče kot program. Nihče nima poguma, narod straži, narod je neizprosni. Dež pada in dopolnjuje delo oblikovanja. Vse bina mačka, žaganje, vpija vlago kot nenasiten in samogolten polip. Maček se napihuje, trebuh mu raste, noge skreči na vse štiri strani, glava raste s štrlečimi uhlji, le vrat je stisnjen, zadrgnjen z vrvi. Ubogi, bingljajoči stvor buli na cesto, v grohotajoče se volivce, buli v svoje propagatorje, ki se brez moči penijo pod njim in zavijajo oči proti nebu. Nič ne pomaga, narod glasuje, opozicija razmišlja, generali so besni in pripravljajo napad.

Jeseniški Slovenci krepko vodijo. Prva izdaja glasovnega stanja udari kakor z bičem po opoziciji. Stanovnik kliče k sebi na odgovor svoje propagatorje ter jih roti, naj vendar spravijo z vešal mačka. Nič ne pomaga. Zadnje sredstvo. V opozicijski pisarni se kuje. Čez čas, ko je viseči maček dosegel svoj namen in je ostal brez straže, pridrvi skoro vsa opozicija »dobro« volje ter sname mačka in ga reši vrvi. Prepozno. Sramote ni mogoče več izbrisati, opozicijski obraz je že znan po vsej deželi. Opozicija drvi s čopiči in barvami in lepaki. Maže hiše, slovenske lepake, jih trga, preleplja, besni, preklinja. Avtomobili drve iz ulice v ulico, prevažajo zakasnele volivce, tolčejo na veliki boben o svoji »večini« in »zmagi«. Vse zaman. Generali samo drve z avtomobili, seštevajo, besnijo, naganjajo propagatorje, plačujejo. Zdaj je vsak glas vreden več litrov, obljublja se med in medica, padajo grožnje in psovke.

Na višku napetosti omami opozicijo vest, da sta volila Mačka dva višja uradnika KID, odločujoča uradnika, ki večkrat režeta kruh. To je svarilo za omahljivce, pogum za generale. Njuni imeni že blestita na deski ob glavni ulici kot klic gospodarja, ki kroti svoje poredne otroke. Oma razgrne svoje kremplje nad opozicijo in jo slepi. Iz savskega volišča drvi na jeseniško volišče in zapre ulico. Manifestira, demonstriira, hoče gospodariti. Uboga, zaslepljena peščina. Pred narodom se kukavičje razblini in že je nikjer več ni. Tu pa tam še slaboten, obupen živijo Maček in zraven psovka. Kosmiči razkropljene

opozicije se zbirajo pred hišo generala in kričijo na vse grlo, zraven pa boljčijo drug v drugega, kar pa ni čudno, ko se pa marsikomu za hipec posveti, da se bodo že jutri med seboj sovražili. Ni časa za take premisleke, ki lahko ubijejo pol let propagatorjev. To je generalova skrb! Naprej! je povelje od zgoraj. Spodaj se premakne, pozabi to in ono medsebojno nasprotje in že so si spet v objemu, kričavi in besni in vsi onemogli gonjeni v boj po svojem neusmiljenem gospodarju.

Ura gre k šesti. Strah ježi opoziciji lase, mrazi mozeg generalom. Drhteče roke v opozicijskih pisarnah drevenijo, obup že prav tiho poje smrtonosno koračnico, po kateri Stanovnik, Perko, Olip, Čelesnik in še celo Štempihar že privzdigujejo razbolela stopala in po utripih razburjenih src priznavajo sebi polom: Mea culpa! Solze ne gredo ven, solze obupa in ponižanja kapljajo v žolč in očitajo: kako bi vendar, brez programa!

Ura je šest, ura je šest proč! Ni jih. Ni več opozicije, ostala je samo sled v jarek, shojena, steptana, stokrat na tistem prekleta. Generali pa molče po svojih izbah brez štaba, ki se je izmučen in plah zavlekel na svoje domove, da skrije glavo pod odejo kot noj v pesek. Ni jih in kmalu še sledu ne bo, ker ta sled je nastala v večni opomin narodu ter v trajno svarilo vsem, ki bi se še hoteli dvigniti proti njemu.

Jesenščani pa so slavili svojo veličastno zmago z vsemi Gorenjci, v objemu kot vedno peli živo pesem o svoji samozavesti in ponosu, o svoji moči in klenosti ter o svoji zvestobi svojemu voditelju dr. Korošcu in svoji ljubljeni domovini.

Cerkveni vestnik

Poroke: 4. decembra tov. delavec Rebolj Franc, Pod gozdom 4, in Kerin Rozalija, Lampetova; 8. decembra mizar Šlibar Franc, Obrtniška 27, in hči financarja Hodnik Ivica, Cesta na Golico.

Rojstva: 18. novembra Otilija Teodora Globočnik, hči grafologa, Industrijska 11; 18. novembra Janez Vindišar, sin tov. delavca Janeza, Gregorčičeva 13; 28. novembra Bibijana Kristan, hči tov. delavca Francar, Savsko nabrežje 10; 27. novembra Frančišek Mavsar, sin tov. delavca Jožefa, Hrušica; 3. decembra Frančišek Jamšek, sin tov. delavca Jakoba, Cesta na Golico 2; 3. decembra Marija Sušnik, hči Alojzija, Pod Mirco 8.

Pregled volivnih izidov za radovljiški okraj:

Št. Občine	Število upravičencev	Volilo je	JRZ dr. Šmajd	Maček dr. Stanovnik	Olip	Skupaj	Ljotič Kržišnik
1. Begunje	301	218	172	1	44	45	1
2. Bled	707	487	334	16	111	127	26
3. Bohinjska Bistrica	702	543	388	128	25	153	2
4. Brezje (2)	503	369	279	11	79	90	—
5. Breznica	497	392	215	25	150	175	2
6. Dovje-Mojstrana	404	298	166	43	89	132	—
7. Gorje (2)	1008	740	437	145	157	302	1
8. Jesenice (4)	2416	1797	908	350	527	877	12
9. Kamna gorica	195	164	145	1	18	19	—
10. Koroška Bela (2)	1341	934	299	443	225	668	17
11. Kranjska gora	501	328	268	20	36	56	4
12. Kropa	174	136	148	5	3	8	—
13. Lesce	327	240	67	3	169	172	1
14. Ovshe	325	230	145	20	62	82	3
15. Radovljica	515	408	332	2	53	57	19
16. Rateče-Planica	199	168	129	4	35	39	—
17. Ribno (2)	459	365	303	16	46	62	—
18. Srednja vas (2)	860	662	459	108	91	199	4
Skupaj	11434	8549	5194	1341	1922	3263	92

Volilni drobci

Dr. Albert Kramer, bivši veliki jugosloven, glavni tajnik velike JNS, sedaj privesek federalista dr. Mačka, je v nedeljo zvečer, ko je baje zmagal na vseh voliščih v državi, kakor je sam rekel: poslal bivšemu abesinskemu cesarju Haile Selasiju brzoglasno sledečo vsebino: Kolega, kje si, iskreno te pozdravlja Kramer.

Maček na Jesenicah. Da ne bo kdo mislil, da je bil na Jesenicah prvi dr. Maček iz Zagreba! Tega ni bilo. Pa tudi Jesenice najbrž komaj pozna. Čisto gotovo pa ne pozna tistih redkih jeseniških slovenskih odpadnikov, ki so se pri zadnjih volitvah prijeli za mačkov rep. Toda na dan volitev se je pojavil na Jesenicah čudovit maček. Bil je velik kakor tiger. Imel je dva repa, enega belega in enega rdečega. V jutranjih urah smo ga opazili, ko je visel na drog za cestno razsvetljavo v bližini palače znane slovenskega prijatelja dr. Mačka. Pod mačkom je bilo svarilno opozorilo: Pozor, krempljevka! Ta volilna šala je spravila skoraj vse Jesenice v smeh. Mimoideči so se ustavljali v gručah, drugi so pa namenoma prihajali, da so videli nenavadnega obešenca. Na Jesenicah je bilo smeha, kakor ne kmalu. Posebno so spraševali, čemu ima dva repa. Pojasnjevali so, da pomeni eden olipovce, drugi pa stanovnikovce. Slišali smo tudi razlago, da je rdeči rep zrasel mačku šele zadnji dan in pomeni prelito rdečo slovensko kri, ki so jo prelili mačkoveci na Dolenjskem. Ker je na dan volitev deževalo, je dež premočil našopano žival, da se je nenavadno napihnila in postala naravnost strašna. Ko so mačkoveci na Jesenicah okoli poldne obupali nad uspehom, so sklenili, da tudi mačka z dvojnim repom enkrat za vselej pokopljejo. Napotili so

Vse pisarniške in knjigovodne potrebnosti v trgovini Krekovega doma

se pod nesrečnega obešenca, ga spoštljivo sneli, nato ga pa v žalnem sprevodu nesli skozi podvoz proti Hermanovi gostilni na Savi, kjer so ga z vso častjo pokopali. Drugi dan so pa imeli, tako se pripoveduje na Jesenicah, vsi volilci dr. Mačka še večjega mačka, kakor je pa bil tisti z dvema repoma.

Dijaški vestnik

Razor. Pravila novega dijaškega društva »Razor« s sedežem na Jesenicah je oblast potrdila in je društvo začelo delovati.

Dijaško zborovanje. Na dan sv. Štefana ob 10 dopoldne vabi novo ustanovljeno dijaško društvo »Razor« vse svoje člane in prijatelje k dijaškemu zborovanju v veliki dvorani Krekovega doma na Jesenicah. Pridite polnoštevilno!

Ves nakit za božično drevesce po nizki ceni v trgovini Krekovega doma.

Zaostali ptiči

»Zlomili, oh, so mi peroti.«

Iz volilnih priprav, ugibanj, stav, natolcevanj in neverjetnih laži, katerim nasproti je kakor skala trdno stala slovenska samozavest in treznost, ki je bila že sama v sebi zmaga na celi črti, je stopil gorenjski volivec v nedeljo iz svoje hiše ter se pridružil narodu, ki je glasno in enodušno klical svojo izpoved: odločam se za mir, kruh in svobodo ter postavljam svojega najzvestejšega sina na svoje čelo, ki je in ostane naš dr. Anton Korošec.

Tako se je odločil slovenski narod že pred volitvami, že davno prej, preden so se spovili iz političnih plenih Stanovniki in Olipi z zaostalimi ptiči vred, ki so se pred novo slovensko zgodovino spomnili, da bi bilo dobro malo bolj na široko odpreti kljunčke in naloviti političnih črvov še pred dežjem, zakaj 11. decembra je lilo v curkih po njihovih krilih ter jim zbil še zadnja, že itak oskubljena peresca, da niso zmogli niti skoka do Ljubljane, kamoli do Belgrada. Lilo je v curkih ter jih splavilo v skupno korito, po katerem se odteka narodova gnojnica.

Kakor za vso dravsko banovino, tako lahko trdimo tudi za naš radovljjski kot, da se niti bojeval ni, ampak je samo krepko odločil in enkrat za vselej pribil svojo voljo, enkrat za vselej udaril po tistem plevelu, ki je vse mesece pred volitvami kričal, da je najplemenitejša sadna vrsta.

Če si danes priključimo v spomin vso gonjo, ki jo je opozicija s Stanovnikovim vodstvom uprizarjala po Gorenjski, in če ponovimo vse tiste samozvestne besedne vzlete, ki so jih njegovi pripovedniki kresali po shodih in skritih sestankih, potem moramo samo ugotoviti, da imajo Gorenjci res smisel za »Gašper-teater«, ki je se iz dneva v dan selil iz kraja v kraj, da so se ga lahko do sita nagledali. Kakor seštevamo in presojamo, si ne moremo kaj, da ne bi prisodili glavnemu igravcu vse talente, ki jih politiki ne smejo

imeti, če hočejo v narodovih očeh ohraniti vsaj svojo moškost, če že ne privlačnost. Tako smo v nedeljo videli, da so Gorenjci res da vreli skupaj, pa ne zato, da bi Stanovnika volili, ampak zaradi tega, da bi na lastne oči videli tudi to, kako bo — pred volitvami zmerom nasmejan in radodaren — sprejel brco on sam, čeprav jo je z velikim škornjem obljubljal drugim. Tega v celoti sicer niso videli, videli so pa ogromen škorenj preko cele Gorenjske in na njegovi konici čisto drobno, trepetajoče makovo zrno, ki je postal Stanovnik s svojo »ogromno večino«. Gorenjec se je namuznil, popraskal za ušesi in volil dr. Šmajda, ali če govorimo s pesnikom: »Gorenjec je vzel metlo, pljunil v roke, očistil svoj prag...«

Tako so počistili Gorenjci. Stanovnika še danes ni spametovalo, čeprav je že nekajkrat okusil, kako trda je gorenjska metla in kako prečiščen slovenski značaj, ki se ne skali z nobeno kislino, najmanj pa s takimi slaščicami, ki jih je radodarno delil in še bolj obljubljal.

Dr. Stanovnik je storil svoje s svojo oskubljeno ptičjo jato, in sicer tako popolno, da novega perja, še sračjega perja nazaj več ne bo. Zdaj ni nič več bliska in groma po gorenjskih vaseh, usahnil je sladko žuboreči Potoček, kakor usiha studenec iz rdečega morja, in utihnili so vsi, ki so se zama trudili, vpreženi v hrvaški zapravljiček, da bi ga pripeljali v Slovenijo; samo skozi okno pri kolodvoru prihaja vzdih za vzdihom: »Zlomili, oh, so mi peroti!«

Delavci,

branite svoje strokovne organizacije v smislu in pravcu narodnih tradicij in skupnosti.

**Varno
naložite svoj
denar!**

HRANILNICA IN POSOJILNICA NA JESENICAH

obrestuje vse stare in nove vloge po 4%. Nove vezane pa po 5%. Vaš denar je varno naložen pri njej. Zanj garancirajo hranilnične rezerve, kakor tudi vsi zadružni člani z vsem svojim premoženjem. Najmanj stokratna je ta garancija.

Na zelo ugodne mesečne obroke
na novo dospeli
RADIO APARATI
svetovne znamke Philips
J. PUČKO, JESENICE
Ogled aparatov za nakup neobvezen

Vsi agitirajte za naš list!
**Zahtevajte „Na mejah“ v
vseh gostilnah in kavarnah!**

Za elektriko

vse najcenejše in ugodnejše pri
Jože Markež
elektrotehnično podjetje
Jesenice, Murova, tel. 605

Pijte in jejte poceni in dobro

Kdor hoče poceni jesti,
pride

v Krekov dom

Kdor hoče dobro jesti,
se abonira

v Ljudski kuhinji

Kdor hoče dobro in poceni piti, mora priti

v Katakombe

Prišla je velika količina izbornih vin. Vsak se lahko sam prepriča, da je to resnica